

scopu profesorii învățați, români din Ardeal și trămitând în urmă cu cheltueala sa mai mulți junii la universități străine, spre a se pregăti ca profesori buni, cultivăți în toate ramurile sciințelor.

Insemnat în literatură ca scriitor eclesiastic pe la începutul acestuia secul prin următorile cărți: 1.) „Istoria universală bisericescă“, în 4 vol.— 2.) „Pidalion (canónele tuturor sinódelor bisericei orientale“; — 3.) „Chiriacdromiul lui Nicifor Teotocu“; — 4.) „Peatra scandelei său istoria desbinării bisericei“; — 5.) „Predicele dela Ilie Miniatul“; — 6.) „Buna murire“, carte filosofico-morală.

A mai scrisu și tipărit și alte cărți bisericescă și scientifice, și împreună cu acelea și „Cronica Ramânilor“ a principelui Dimitrie Cantemir. După moarte sa așa remasă în manuscript mai multe compuneră folositore, care se aflau prin arhiva Metropoliei, prin bibliotecele M-rilor Neamțul și Slatina și pe aiurea. Acestea toate adeverescu pe deplin neadormitul lui zelul pentru luminarea și cultivarea națiunei sale.

* * *

Marele vornic *Alexandru Beldiman*, de viață